

พฤติกรรมการปรับตัวในการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : การศึกษาและสังเคราะห์องค์ความรู้
จากประสบการณ์จริง

กุลธิดา มาลาม*

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

*ผู้ประสานงาน: kunmalam@gmail.com

วันรับบทความ: 7 มกราคม 2568 วันแก้ไขบทความ: 28 ธันวาคม 2568 วันตอบรับบทความ: 29 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสังเคราะห์พฤติกรรมการปรับตัวในการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานของระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการที่ได้มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการศึกษาพบว่า 1) ผู้เรียนมีภูมิหลังการศึกษาที่แตกต่างกัน 2) ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนบรรยายให้ครบถ้วนตามแผนการเรียนก่อนเพื่อสร้างโลกทัศน์พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ความรู้ในแต่ละรายวิชา 3) ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการเข้าเรียนอย่างตรงเวลา 4) ผู้เรียนมีเทคนิคการทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนที่หลากหลาย เช่น การจดสรุปด้วยตนเอง การอ่านออกเสียง การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นต้น และ 5) ผู้เรียนสามารถปรับตัวในสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาได้อย่างดี

คำสำคัญ: พฤติกรรมการปรับตัว การเข้าชั้นเรียน บัณฑิตศึกษา

Adapting Master of Public Administration Students' Attendance Behavior: An Analysis and Synthesis of Information from Actual Experiences

Kunthida Malam*

Graduate School of Public Administration,
National Institute of Development Administration

*Corresponding author: kunmalam@gmail.com

Received: 7 January 2025

Revised: 28 December 2025

Accepted: 29 December 2025

Abstract

This academic article aims to study and synthesize how Master of Public Administration students adapt in the classroom at a higher education institution by using content analysis techniques, which is basic knowledge of social science research methodology. Therefore, it is an opportunity to develop academic knowledge derived from empirical data synthesis. The study found that 1) students had different educational backgrounds, 2) students wanted instructors to lecture completely according to the lesson plan in order to create a basic worldview about the knowledge in each subject, 3) students valued being on time, 4) students had various techniques for understanding learning content, such as taking notes by themselves, reading aloud, and participating in classroom activities, and 5) students were able to adapt well to the environment of the educational institution.

Keywords: Adaptive Behavior, Classroom Attendance, Higher Education

บทนำ

การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (Higher education) เป็นการเรียนรู้ที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากระดับปริญญาตรี เนื่องจากเป็นการเรียนสำหรับผู้เรียนที่ผ่านการเรียนและต้องได้รับคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามาแล้ว และที่สำคัญเป็นการเรียนที่จัดไว้สำหรับคุณวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงบางสาขาวิชา ปริญญาโท และปริญญาเอกเท่านั้น สำหรับการศึกษาในยุคปัจจุบันจะต้องมีความสอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ทำให้โลกมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นและการเปลี่ยนแปลงของสังคมจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและฉับพลันจนสามารถเกิดเป็นผลลัพธ์ที่พลิกโฉมไปจากเดิมได้อย่างสิ้นเชิง (Disruption) ในหลากหลายมิติของชีวิตมนุษย์ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือมิติทางการศึกษาที่จะหลอมละลาย (Melting pot) องค์ความรู้จากทั่วโลก เพื่อสร้างมาตรฐานทางการศึกษาให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาได้มีวิวัฒนาการทางความรู้ที่ทัดเทียมกับชาติตะวันตก

ทั้งนี้ การพัฒนาอย่างรวดเร็วของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ทั้งในแง่ขององค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถเชิงการรับรู้ของผู้เรียน จึงแสดงให้เห็นว่าโลกาภิวัตน์เป็นเงื่อนไขของกระบวนการเรียนรู้ร่วมสมัยที่ทั่วโลกต้องให้การยอมรับและนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีความเป็นระบบและชัดเจน ซึ่งผู้บริหารสาธารณะและนักวิชาการส่วนใหญ่ยังคงตระหนักว่าการศึกษาคือหัวใจสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน การเรียนรู้ในชั้นเรียนจึงควรเป็นรูปแบบที่พลเมืองโลกปฏิบัติกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพลวัตของโลก กระทั่งผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคตที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมประเทศที่ผู้เรียนได้ตั้งถิ่นฐานดำรงชีวิตและเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long learning) ที่มีความยั่งยืนภายใต้บริบทการพัฒนาประเทศของตนเอง (Jackson, 2016)

จากปรากฏการณ์ทางสังคมร่วมสมัยที่สร้างผลกระทบต่อระบบการศึกษาทั่วโลกมากที่สุดคือ โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ที่ทำให้มีข้อจำกัดจำนวนมากในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเปิดพื้นที่ให้นักศึกษามีโอกาสได้แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เนื่องจากนโยบายของภาครัฐที่จำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมในชั้นเรียนและการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social distancing) จึงไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดความสัมพันธ์อันดีตามบรรทัดฐานทางสังคมของมนุษย์ในองค์กรได้ รวมถึงรูปแบบการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและอาจารย์ผู้สอนที่ต้องปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบออนไลน์สำหรับผู้เรียน และทำงานจากที่บ้าน (Work from home) สำหรับอาจารย์ผู้สอน ยังทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนและการอธิบายถึงข้อมูลที่ถูกต้อง กระทั่งเกิดผลกระทบทางจิตใจของผู้เรียน อาทิ ความเครียด ความวิตกกังวลใจ อันเนื่องมาจากไม่สามารถเก็บเกี่ยว

องค์ความรู้ได้ตามความคาดหวัง และแรงกดดันต่อตัวผู้สอนที่ต้องพยายามแสวงหาวิธีการที่สามารถสร้างผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นัยนา สติเสถียร และคณะ, 2566)

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการปรับตัว

การปรับตัว (Adjustment) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ความรู้สึกภายในให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกและความต้องการทางสังคม เพื่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ดังนั้นธรรมชาติของการปรับตัวจึงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพราะปัจจัยภายนอกที่กดดันให้เกิดการปรับตัวของมนุษย์เป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวอย่างเป็นพลวัต (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2561)

การปรับตัวของนักศึกษาในช่วงชั้นปีแรกจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งการปรับตัวเป็นกระบวนการทางจิตสังคม (Psychosocial process) กล่าวคือ การปรับตัวเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการจากสภาพแวดล้อมทางสังคมในหลายด้านและมีระดับความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้น รูปแบบและกลไกของการตอบสนองในเชิงของพฤติกรรมปรับตัวของแต่ละคนจึงมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการรับรู้และการตีความหมายของแต่ละคน ทั้งนี้ การประสบความสำเร็จในการเรียนจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งเป็นการเฉพาะ หากแต่เกิดจากการบูรณาการความต้องการจากสภาพแวดล้อมในหลาย ๆ เรื่องเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ ทั้งนี้ การปรับตัวสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไป จะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและบรรลุเป้าหมายในชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับตัวจึงจำเป็นต้องดำเนินไปในลักษณะที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่แต่ละคนอาศัยอยู่ (Weiten et al., 2017)

สภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งที่สำคัญของมนุษย์ก็คือ สังคมของการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาที่ผู้เรียนมีลักษณะพฤติกรรมที่หลากหลาย เนื่องจากสถาบันการศึกษาในระดับสูงชันมากกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน มักจะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่เป็นเมืองและได้รับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ผู้คนจำนวนมากจึงจำเป็นต้องย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยจากภูมิลำเนาเดิม มาดำรงชีวิตในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อเข้ามาแสวงหาโอกาสในการพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการ ซึ่งสภาพแวดล้อมของสังคมในระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย 3 มิติ ดังนี้ (Purnamasari et al., 2022)

มิติทางวิชาการ (Academic dimension) เป็นคุณลักษณะเฉพาะของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างน่าพึงพอใจ ซึ่งการปรับตัวในมิตินี้ประกอบด้วยการสร้างแรงจูงใจและเป้าหมายในการเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียน และการตอบสนองต่อความคาดหวังของรายวิชาต่าง ๆ มนุษย์จะรู้สึกมีแรงกระตุ้นให้ทำบางสิ่งบางอย่าง ต่อเมื่อรู้สึกพึงพอใจหรือชื่นชอบในสิ่ง ๆ นั้น ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวสามารถแสดงออกในรูปแบบของ

ความพยายามที่จะไขว่คว้ามาเป็นของตนเอง ซึ่งความพยายามนี้จะครอบคลุมถึงการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Schunk et al., 2008)

มิติทางสังคม (Social dimension) เป็นความสามารถในการปรับตัวของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้อื่นภายในสถาบันการศึกษา เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อนต่างคณะ เพื่อเรียนรู้การเข้าสังคมกับผู้ที่มีบุคลิกแตกต่างกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สอน และการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา ซึ่งการปรับตัวทางสังคมเป็นการแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวพฤติกรรมและความรู้สึกภายในของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากความรู้สึกว่าตนเองกำลังเป็นที่ยอมรับผ่านกิจกรรมการมีส่วนร่วมต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก (Positive relations)

มิติทางอารมณ์ (Emotional dimension) เป็นการปรับตัวระหว่างสภาพร่างกายเชิงกายภาพและสภาพจิตใจของผู้เรียนเมื่อต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ซึ่งผู้เรียนมักจะแสดงออกเมื่อเผชิญกับภาวะความเครียด ความวิตกกังวล และอาการข้างเคียงต่าง ๆ เช่น การนอนไม่หลับ การทานอาหารที่น้อยลงหรือมากขึ้นกว่าปกติ เนื่องจากแรงกดดันในการใช้ชีวิตภายในสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ ความสามารถในการปรับตัวทางด้านอารมณ์จำเป็นต้องใช้ทักษะทางปัญญาอย่างมาก เพื่อการจัดการอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้การใช้ชีวิตในการเรียนมีความสมดุลมากที่สุด เพราะอารมณ์ของผู้เรียนมีผลต่อความสามารถในการตัดสินใจและการทำความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ (Engels et al., 2019)

พฤติกรรมของผู้เรียนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

พฤติกรรมของผู้เรียนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งมีความแตกต่างกันในปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้

1. ภูมิหลังทางการศึกษา ผู้เรียนเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เรียนจบด้านรัฐประศาสนศาสตร์และกลุ่มที่ไม่ได้เรียนจบด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งเหตุผลที่ผู้เรียนสนใจเข้าศึกษาต่อ เนื่องมาจากสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้ความสำคัญกับการศึกษาด้านการบริหารและการพัฒนา ดังจะเห็นได้จากฐานะขององค์ความรู้ทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ที่เป็นชื่อของคณะ มิใช่เป็นเพียงสาขาวิชาที่อยู่ภายใต้สังกัดของคณะ ทั้งนี้ ผู้เรียนยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนแม้ว่าจะผ่านการเรียนในระดับปริญญาตรีมาแล้ว หากแต่การเรียนระดับปริญญาโทเป็นองค์ความรู้ชั้นสูงดังคำต่อท้ายชื่อคุณวุฒิว่า “มหาบัณฑิต” ขณะที่ผู้เรียนอีกกลุ่มหนึ่งคือ กลุ่มที่ไม่ได้เรียนจบด้านรัฐประศาสน-

ศาสตร์ ให้เหตุผลที่สนใจศึกษาต่อว่า เนื่องมาจากความต้องการที่จะบูรณาการความรู้ของศาสตร์ที่เรียนจบมา กับศาสตร์ด้านสังคมศาสตร์อื่น ๆ เพราะมองว่าศาสตร์ด้านสังคมศาสตร์มีองค์ความรู้ที่ใกล้ชิดกัน

2. การเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน ผู้เรียนไม่สันตการศึกษานี้เพื่อหาสำหรับการเรียนแต่ละครั้งก่อนเข้า ชั้นเรียน เพราะมองว่าการอ่านหนังสือมาก่อนล่วงหน้าของตนเองไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะเนื้อหา การเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากการไม่เข้าใจถึงองค์ความรู้เชิงทฤษฎีใหม่ ๆ แต่การเข้าชั้นเรียนจะ เพิ่มโอกาสในการซักถามข้อสงสัยจากผู้สอนได้ทันที ดังนั้น การเรียนก่อนที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียน อย่างจริงจัง จึงเป็นการปรับทัศนะเกี่ยวกับการมององค์ความรู้ที่เป็นพื้นฐาน เพื่อให้การทำความเข้าใจใน การเรียนในแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ มุมมองของผู้สอนแต่ละคนที่มาจากการตีความที่ แตกต่างกันยังสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

“ไม่ค่อยอ่านหนังสือก่อนที่อาจารย์จะสอน ‘เพราะจะจับจุดไม่ถูก’ ต้องเรียน ก่อนเพื่อให้อาจารย์ scope ว่ามีอะไรบ้าง อยากหาความรู้ตรงไหนเพิ่มเรากี่ ค่อยมาหาหลังจากที่เรียนในห้องแล้ว...ปกติ รปศ. จะตะบิบบทของสังคมอยู่ แล้ว ไม่เหมือนแบบสายสุขภาพที่ต้องรออาจารย์มาให้ ‘แต่มองว่าการที่ ติดตามข่าวสารในชีวิตประจำวัน’ ก็ช่วยสร้างความรู้ก่อนเรียนได้”

(คุณกุลลาบ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มีนาคม 2566)

“ส่วนใหญ่เราจะเอาความรู้ที่ได้จากการทำงานแล้วมาใช้ในห้องเรียนด้วย แบบสิ่งที่อาจารย์สอน แล้วเราสามารถนำบริบทข้างนอกมาพูดได้ด้วย เราว่า โอเคกว่าที่จะอ่านในตำราแล้วเอามาพูด ‘ตำราอ่านตอนไหนก็ได้’”

(คุณมะลิ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

3. พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน ผู้เรียนจะตั้งใจเรียนอย่างมาก เพื่อให้ตนเองสามารถมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นและโต้ตอบกับผู้สอนได้มากขึ้น เพราะการนั่งฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยปราศจากการมี ส่วนร่วม อาจทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อและไม่ก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ภาวะเปียบ ของสถาบันการศึกษายังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนต้องมีวินัยในตนเอง (Self-disciplines) มากขึ้น คือ การเข้าเรียนตรงเวลา (Punctual) จะทำให้ชีวิตการเรียนไม่มีปัญหาในเรื่องของการจัดการของคณะ แต่อย่างไรก็ตาม ตารางเรียนที่กำหนดไว้อย่างแน่นอนมีผลต่อร่างกายของผู้เรียน โดยเฉพาะอาการง่วงนอน และอาการปวดดวงตา อันเนื่องมาจากการตื่นนอนในช่วงเวลาที่เข้าจนเกินไป ทั้งนี้ เนื้อหาการเรียนที่มีความ เข้มข้นทำให้ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบในการเข้าเรียน เพราะการขาดเรียนจะทำให้ตนเองเกิดความ ผิดพลาดในเนื้อหาของชั้นเรียนนั้นและอาจทำให้การเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาต่าง ๆ คลาดเคลื่อนทั้งหมด ที่

แม้แต่การสอบถามจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนอาจให้มุมมองที่แตกต่างจากองค์ความรู้พื้นฐานที่ควรจะเป็น

“การเข้าเรียนทอมที่ผ่านมาก็เข้าครบทุกคาบ เพราะ ‘พยายามคิดตลอดว่า จะไม่ขาด’ ถ้าขาดจะยุ่งแน่นอน เพราะเนื้อหาแต่ละวิชาในแต่ละคาบ ค่อนข้างแน่น ยังมีอาจารย์สอนสามคนความรู้ก็จะคนละด้านเลย”

(คุณบัว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 กุมภาพันธ์ 2566)

“เราไม่รู้ถ้าเราไม่เข้าเรียนครั้งนี้ ถ้าครั้งหน้ามี accident เกิดขึ้นแล้วเรา ต้องขาดไป กลัวว่าชั่วโมงเรียนของเราอาจจะไม่ครบก็ได้ ส่วนตัวคือเรื่องนี้ เลย เพราะว่าตอน ป.ตรี คณะเราไม่ได้บังคับเข้าเรียน ไม่ต้องเข้าเรียน 100 % ก็ได้ แค่มาสอบก็พอ และก็ด้วยความที่อัดเสียงไม่ได้ด้วย ถึงเราจะไป อ่าน lecture เพื่อนก็รู้เรื่อง เพราะคนเรามีลายการเขียน มีวิธีการเขียนที่ ต่างกัน ด้วยความที่อัดเสียงไม่ได้แล้วสมมติว่าเราขาดเรียนไป เท่ากับว่าสารที่ เราจะได้รับจากอาจารย์จะผิดทันที”

(คุณบัวสาย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เราไม่รู้ถ้าเราไม่เข้าเรียนครั้งนี้ ถ้าครั้งหน้ามี accident เกิดขึ้นแล้วเรา ต้องขาดไป เวลาเรียนของเราอาจจะไม่ครบก็ได้”

(คุณดาวเรือง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 20 กุมภาพันธ์ 2566)

4. การทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียน ผู้เรียนมักจะเลือกใช้อุปกรณ์สำหรับการเรียนในกรณีที่แตกต่างกัน 2 ประการ กล่าวคือ หากจะเน้นความสะดวกรวดเร็วในการจดบันทึกเนื้อหาการเรียน การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นตัวเลือกที่เหมาะสม แต่ถ้าต้องการให้ได้รับความรู้สึกเชิงผัสสะทางกาย จดบันทึกลงบนกระดาษด้วยปากกาจริง ๆ จะทำให้เกิดความลื่นไหลของความรู้สึกในบรรยากาศของการเรียน ได้มากกว่า ซึ่งผู้เรียนจะหลีกเลี่ยงการบันทึกเสียงในชั้นเรียน เนื่องจากการปกป้องความรู้สึกและความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายภายในชั้นเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการทำความเข้าใจ บทเรียนจะแบ่งลักษณะประเภทของรายวิชาเป็นรายวิชาที่เน้นทฤษฎี กับรายวิชาที่เน้นการประยุกต์ใช้กับ บริบททางสังคม ซึ่งรายวิชาที่เน้นทฤษฎีผู้เรียนส่วนใหญ่จะทำความเข้าใจได้ง่ายกว่า เพราะมีองค์ความรู้ที่มีความชัดเจนและแน่นอนที่ไม่แปรผันไปตามบริบททางสังคม สำหรับการเตรียมตัวของผู้เรียนในช่วงสอบ ผู้เรียนจะทบทวนความรู้ โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาการเรียน และจัดสรุปเนื้อหาการเรียนตามความเข้าใจของ

ตนเอง รวมถึงการทบทวนเนื้อหาด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน เช่น การพูดออกเสียง หรือการทบทวนเนื้อหา ก่อนสอบประมาณ 1-2 สัปดาห์ เพื่อตรวจทานความเข้าใจของตนเองอีกครั้ง เป็นต้น

“ตามกฎหมายเขาได้รับความคุ้มครองอยู่แล้วถึงเราจะเอาออกไปข้างนอก แต่ว่าในเชิงที่ไม่ใช้กฎหมายอย่างในความรู้สึกต่อคนอื่น เช่น แบบไปพูดถึง นักวิชาการคนนี้แล้วถ้าเขารู้ว่ามีคลิปนี้หรือได้ยินคลิปนี้ คือตามกฎหมายไม่ได้ แต่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างสองคนอาจไม่ดี”

(คุณบัว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 กุมภาพันธ์ 2566)

“ถึงเราจะไปอ่าน lecture เพื่อนก็ไม่รู้เรื่อง เพราะคนเรามีลายการเขียนมี วิธีการเขียนที่ต่างกัน เท่ากับว่าสารที่เราจะได้รับจากอาจารย์จะผิดทันที”

(คุณดาวเรือง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 20 กุมภาพันธ์ 2566)

“...อาจารย์ ก. เชื่อมโยงไปการเมืองบ้าง โยงไปเรื่องต่างประเทศบ้าง ทำให้ ผมจับใจความสำคัญไม่ได้ จริงอยู่ที่อาจารย์มี key word ให้ แต่อาจารย์ไม่ได้ เน้นว่าสุดท้ายแล้วใจความแบบยาว ๆ ตรงไหนที่สำคัญ กลับกันอาจารย์ ข. ให้นำเสนอแบบให้เรายกตัวอย่างที่เกี่ยวกับ รบศ. ร่วมสมัยเชื่อมโยงกับ การเรียนเป็นยังไงบ้าง แบบนี้ผมว่าไม่มีถูกไม่มีผิดและทำให้ผมได้ทบทวน ตัวเองด้วย”

(คุณกุลลาบ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มีนาคม 2566)

5. การเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันการศึกษาและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้เรียนจะได้รับการเตรียมความพร้อมจากสถาบันในรายวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจากคณะต่าง ๆ ได้สัมผัสกับ องค์ความรู้ที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับคณะของตนเอง แต่ผู้เรียนมีมุมมองที่ต่างออกไปว่าจะดีกว่าหรือไม่ หาก สถาบันจะมอบหมายเป็นการเฉพาะให้คณะของผู้เรียนแต่ละคนเป็นผู้จัดเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาศึกษาทั่วไป ภายใต้อาจารย์เดียวกัน และจำแนกผู้เรียนของแต่ละคณะออกไปร่วมกิจกรรมที่คณะของตนเองเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความชัดเจนในเส้นทางการเรียนมากกว่าการให้เรียนรู้ผ่านองค์ความรู้แบบภาพรวม ผู้เรียน ทำความรู้จักกับเพื่อนนักศึกษาใหม่โดยเริ่มจากการสังเกตลักษณะของเพื่อน และผู้เรียนที่มีบุคลิกค่อนข้างกล้า แสดงออกมักจะปรับตัวได้ดีในสังคมใหม่ แต่อย่างไรก็ตาม ในช่วงแรกของการเข้าชั้นเรียนผู้เรียนส่วนใหญ่ มักจะมีภาวะความเครียด ทั้งที่มาจากการเรียนรู้เพื่อที่จะปรับตัวกับสังคมใหม่ และเนื้อหาการเรียนที่ยากขึ้นที่

แต่เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้ตามลำดับ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาการเรียนแต่ละวิชาที่มีความน่าสนใจตามระเบียบวิธีและกระบวนการของแต่ละองค์ความรู้ จึงทำให้ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นในการเรียนและสามารถสร้างความสมดุลในความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างยืดหยุ่นได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้เรียนสามารถเบี่ยงเบนความสนใจของตนเองตามสภาพแวดล้อมของการเรียนได้ ทั้งนี้ ผู้เรียนมองว่าการเรียนในระดับปริญญาโทถือเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่เข้าสังคมไม่เก่งสามารถมีสังคมที่กว้างขึ้นได้ เพราะเป็นวัยที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกันและมาจากบัณฑิตจบใหม่แล้วเรียนต่อในระดับปริญญาโทในช่วงเวลาต่อเนื่องกัน

“พยายามสร้างปฏิสัมพันธ์โดยการคุยเรื่องเดียวกัน...เราเป็นคนที่ไม่ได้มีความคิดเป็นผู้หญิงจำ เราค่อนข้างจะ hybrid ถึงเข้ากับเพื่อนผู้ชายได้ง่ายกว่า การสร้างปฏิสัมพันธ์ของเราเลยเป็นแบบ random ง่าย เราจะไม่ชอบคุยวิชาการกับเพื่อน การคุยของเราจะไม่มีวิชาการเพราะรู้สึกว่ายาว เครียด คบเพื่อนก็จะคบคนที่คิดเหมือนกัน”

(คุณพุดซ้อน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เรามองว่าการเรียนภาคปฎิบัติจะช่วยให้เพื่อนที่เข้าสังคมไม่เก่ง เข้ามาเรียนได้อย่างมีความสุข เพราะการเรียนภาคปฎิบัติในห้องเรียนมีคนน้อย เหมือนเป็นการบังคับกราย ๆ ด้วยว่าทุกคนจะต้องทำความรู้จักกัน”

(คุณแก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 กุมภาพันธ์ 2566)

บทสังเคราะห์องค์ความรู้

1. ด้านภูมิหลังทางการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมีภูมิหลังทางการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงทำให้การปรับตัวของผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนมุมมองในการเรียนอย่างหลากหลาย การมีกลุ่มผู้เรียนที่มาจากภูมิหลังที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มผู้เรียนที่จบการศึกษาจากคณะนิติศาสตร์ คณะสหวิทยาการ และคณะรัฐศาสตร์ เป็นต้น จะส่งเสริมให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความน่าสนใจ เนื่องจากผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน กระทั่งทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อุดมคติมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างดังกล่าวจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์อื่น ๆ โดยไม่จำเป็นต้องออกไปโลกภายนอก รวมถึงการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในประเด็นทางสังคมจากผู้สอน จะช่วยส่งเสริมการสร้างประสบการณ์การรับรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเป็นวงกว้าง นอกจากนี้ ความหลากหลายของผู้เรียนยังเป็นการสร้างเสริมคุณค่าตามวิถีประชาธิปไตย (Democracy) เพื่อทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและรู้จักเปิดใจที่จะเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตภายใต้ความเป็นพหุวัฒนธรรม (Multiculturalism) เพราะสภาพแวดล้อมทางสังคมที่หลากหลายภายในสถาบันการศึกษาจะเป็น

จุดเริ่มต้นที่ดีของการบ่มเพาะการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมในอนาคต (Hasnas, 2018)

2. ด้านการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน พบว่า ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนกำหนดขอบเขตเนื้อหาขององค์ความรู้ก่อน เพื่อทำความเข้าใจเบื้องต้นสำหรับแต่ละรายวิชา สอดคล้องกับ Kerr and Frese (2016) ที่อธิบายว่า การที่ผู้เรียนไม่อ่านหนังสือก่อนการเข้าเรียนมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดในการทำความเข้าใจภาษาที่ใช้ในหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎี มักจะปรากฏคำศัพท์ที่ยากต่อการทำความเข้าใจด้วยตนเอง จึงทำให้ขาดแรงจูงใจและประเมินการเตรียมตัวเกี่ยวกับการอ่านหนังสือก่อนเรียนน้อยเกินไป แต่ถ้าผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสอบย่อย การมอบหมายงานที่มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับรายวิชาเรียน และการให้เกรต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนสนใจการอ่านหนังสือมากขึ้น เพื่อจะทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งส่งผลต่อเกรดในรายวิชาที่เรียน

3. ด้านพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน พบว่า ผู้เรียนมีวินัยในการเข้าเรียนให้ตรงเวลาและพยายามที่จะไม่ขาดเรียน อันเนื่องมาจาก 3 สาเหตุหลัก ได้แก่ 1) กฎระเบียบของสถาบันเกี่ยวกับการนับชั่วโมงการเรียน 2) เนื้อหาการเรียนแต่ละคาบในระดับปริญญาโทมีระดับที่ยากขึ้น และ 3) การเข้าเรียนด้วยตนเองจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนได้ สอดคล้องกับ กัลยา คงน้ำ และสุชาติ พิมพ์พันธ์ (2567) ที่อธิบายว่า ผู้เรียนมักจะมีพฤติกรรมการเข้าเรียนอย่างตรงเวลา เมื่อผู้สอนกำหนดเงื่อนไขในการเข้าชั้นเรียนด้วยเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างสม่ำเสมอตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งเดือนที่ผู้สอนได้ทำการทดลองโครงการนำร่อง (Pilot test) นอกจากนี้ พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนที่ตรงต่อเวลาได้รับอิทธิพลจากนโยบายการบังคับเข้าชั้นเรียนของสถานศึกษาและสิทธิในการได้รับอนุญาตให้เข้าสอบประจำภาคการศึกษา แต่การบังคับนี้ยังอาจส่งผลกระทบเชิงลบต่อแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนและจำนวนคงอยู่ของผู้เรียน เพราะผู้เรียนรู้สึกว่าการถูกบังคับให้เข้าชั้นเรียนขัดต่อความสนใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (Barrett, 2018)

4. ด้านการทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียน พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการจดบันทึกด้วยลายมือตนเอง และเสริมด้วยการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น แท็บเล็ต ไอแพด และคอมพิวเตอร์พกพา สำหรับการทบทวนเนื้อหาการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความถนัดฟังบรรยายในชั้นเรียนก่อน แล้วจึงไปอ่านหนังสือทบทวนสิ่งที่เรียน เมื่อถึงช่วงใกล้สัปดาห์ของการสอบประจำภาคการศึกษา ผู้เรียนเลือกใช้วิธีการที่หลากหลายตามความถนัดของตนเองในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนก่อนสอบ แต่พฤติกรรมที่ผู้เรียนทุกคนมีคล้ายกัน คือ การจดสรุปด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในแบบฉบับของแต่ละคน สอดคล้องกับ ลฎาภา คิมอิ่ง และคณะ (2566) อธิบายว่า ผู้เรียนจะมีความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนมากขึ้น เมื่อเขียนแผนที่ความคิด (Mind mapping) ด้วยตนเอง เพราะวิธีการดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมทักษะที่มีความเป็นเหตุเป็นผลของความสัมพันธ์ในเนื้อหาการเรียนแต่ละครั้ง การนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาจดสรุปด้วยตนเองในรูปแบบที่หลากหลายจะเป็นการขยายกรอบความคิดของผู้เรียนได้กว้างขึ้น นอกจากนี้ ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ถูกส่งเสริมให้เรียนรู้จากกิจกรรมเชิงรุกเพื่อกระตุ้นทักษะการคิดในหลายทิศทาง (Divergent thinking) และผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับ

ตนเองในการทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน และการบูรณาการความรู้โดยผู้สอน ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวเรียกว่า “การเรียนรู้เชิงรุก” (Active learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของระบบการศึกษา (Dechakup, 2017)

5. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันการศึกษาและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่า ผู้เรียนสามารถปรับตัวกับสังคมใหม่ได้ดี และการเรียนในชั้นเรียนที่มีจำนวนผู้เรียนไม่มากนัก ทำให้ผู้เรียนทำความรู้จักกับเพื่อนร่วมชั้นได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับ ไพเราะ ราชสมบูรณ์ และคณะ (2563) อธิบายว่า ผู้เรียนจะรู้สึกมีความสุขและไม่ตึงเครียดกับการเรียน เมื่อสภาพแวดล้อมทางสังคมพยายามส่งเสริมการทำกิจกรรมกลุ่มให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่มจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ เพราะความเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงการเป็นสมาชิกของสังคมที่ตนเองอยู่ ดังนั้น การเป็นสมาชิกของสังคมจะทำให้ผู้เรียนพยายามที่จะเรียนรู้การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนรอบข้าง และปรับพฤติกรรมให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมได้อย่างเหมาะสม

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับ

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการปรับตัวในการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จำเป็นต้องใช้กระบวนการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้เขียนสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ โดยการบูรณาการดังนี้ 1) การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีมุมมองต่อสังคมรอบตัว โดยเฉพาะเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ที่ความแตกต่างถือเป็นเรื่องธรรมดาของการอยู่ร่วมกันในสังคม 2) การสร้างเงื่อนไขและแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนจะช่วยส่งเสริมการเคารพซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน 3) การสร้างกิจกรรมในชั้นเรียนโดยมุ่งเน้นความพึงพอใจของผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนไม่รู้สึกตึงเครียดกับการเรียนจนส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและใจในอนาคต โดยสามารถสรุปได้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง
ที่มา: ผู้เขียน

บทสรุป

พฤติกรรม การปรับตัวในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษาค่อนข้างมีบริบทของการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมได้ง่าย เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่มีคุณวุฒิและวัยวุฒิที่มีความใกล้เคียงกัน จึงมีการปรับตัวทั้งในมิติเชิงวิชาการ สังคม และอารมณ์ที่ดีจากประสบการณ์การเรียนในระดับปริญญาตรีมาในระดับหนึ่งแล้ว ดังนั้น อุปสรรคในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน อันเนื่องมาจากปัญหาการเข้าสังคมและการควบคุมอารมณ์จึงไม่ได้มีมากนัก หากแต่ปัญหาหลักของผู้เรียนจะเป็นในแง่ของการใช้ความพยายามเกี่ยวกับการปรับตัวด้านวิชาการมากกว่าการเรียนในอดีตที่ผ่านมา เพราะเนื้อหาที่มีความซับซ้อนและความยากในการใช้ทักษะทางความคิดเพื่อบูรณาการองค์ความรู้กับปรากฏการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

รายการอ้างอิง

- กัลยา คงน้ำ และสุชาติ พิมพ์พันธ์. (2567). การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ในรายวิชาหน้าที่พลเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนชุมพวงศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมสังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 4(1), 30-37. สืบค้นจาก <https://so15.tci-thaijo.org/index.php/jarissr/article/view/723>
- นัยนา สถิตย์เสถียร, พวงทอง อินใจ, ธนิตา จุลวนิชย์พงษ์, กาญจนา พิบูลย์, นงลักษณ์ วิชัยรัมย์, สมหญิง บู่แก้ว, และพลอยพันธ์ กลิ่นวิจิต. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในช่วงการระบาดของโรคโควิด 19. *วารสารวิจัยการพยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 15(2). สืบค้นจาก <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/unc/article/view/e266189>
- ไพเราะ ราชสมบูรณ์, สมิตรา ยาประดิษฐ์, เชษฐภณัญญ์ สีสาสีศิริ, และไตรรัตน์ สิทธิกุล. (2563). การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค). *วารสารร่มพญักษ์ มหาวิทยาลัยเกริก*, 38(2), 139-152. สืบค้นจาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/romphruekj/article/view/240547>
- ลฎาภา คิมอิ่ง, ภาวิณี เจริญศิริสุทธิกุล, และอุบล มะระ. (2566). การใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักศึกษา. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 5(3), 49-63. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JAPDEAT/article/view/266692>
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2561). ทำไมจึงต้องมีการปรับตัว?. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา*, 9(3), 7-17. สืบค้นจาก <https://so20.tci-thaijo.org/index.php/JAD/article/view/289>
- Barrett, K. A. (2018). *Effect of Attendance on the Performance of Day and Evening Students* [Doctoral Dissertation, Walden University]. Walden Dissertations and Doctoral Studies. <https://scholarworks.waldenu.edu/dissertations/5824/>
- Dechakup, P. (2017). *Learning in 21st*. Printing House of Chulalongkorn University.

- Engels, M. C., Pakarinen, E., Lerkkanen, M. K., & Verschueren, K. (2019). Students' academic and emotional adjustment during the transition from primary to secondary school: A cross-lagged study. *Journal of School Psychology, 76*, 140-158. <https://doi.org/10.1016/j.jsp.2019.07.012>
- Hasnas, J. (2018). The Quest for a Diverse Faculty: Theory and Practice. *The Georgetown Journal of Law & Public Policy, 16*(Special Issue), 753-777. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3107928
- Jackson, L. (2016, October 26). Globalization and Education. Oxford Research Encyclopedia of Education. Retrieved 26 December 2025, from <https://oxfordre.com/education/view/10.1093/acrefore/9780190264093.001.0001/acrefore-9780190264093-e-52>.
- Kerr, M. M., & Frese, K. M. (2016). Reading to Learn or Learning to Read? Engaging College Students in Course Readings. *College Teaching, 65*(1), 28-31. <https://doi.org/10.1080/87567555.2016.1222577>
- Purnamasari, H., Kurniawati, F., & Rifameutia, T. (2022). Systematic Review: A Study of College Adjustment Among First-Year Undergraduates. *Buletin Psikologi, 30*(2), 259– 281. <https://doi.org/10.22146/buletinpsikologi.71892>.
- Schunk, D. H., Pintrich, P. R., & Meece, J. L. (2008). *Motivation in education: theory, research, and applications* (3 ed.). Pearson Education Inc.
- Weiten, W., Dunn, D., & Hammer, E. (2017). *Psychology Applied to Modern Life: Adjustment in the 21st Century*. Cengage Learning.